

Full Oficial del Consell Municipal

No es retornen originals
ni s'accepta correspon-
dència sobre els mateixos.

Vilanova i La Geltrú, diumenge 23 maig de 1937 - N.º 305

Sols es respon de la publicació
d'aquelles notes que se'ns tra-
metin abans de les 8 del vespre.

Consell Municipal de Vilanova i La Geltrú

El «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» de 21 del mes actual, publica l'Ordre Circular següent:

«Governació. — Ordre Circular. — Vista la comunicació rebuda del Ministeri de la Governació de la República,

He resolt:

Comunicar als Alcaldes de Catalunya les següents disposicions:

Primer. — Tots els individus pertanyents a les lleves del 1934 al 1936, ambdues compreses, es presentaran dintre el termini de vuit dies a partir de la data de la present Ordre Circular, a les Cais de Reclutament a les quals pertanyin o a la més propera a llur residència accidental, sense excusa ni pretext de cap mena. Han de presentar-se, així mateix, els mobilitzats que tinguin concedida pròrroga.

Segon. — Només queden exceptuats d'aquesta disposició els que es trobin adscrits actualment a l'Exèrcit voluntari o a Unitats de Milícies degudament controlades amb anterioritat al 17 de febrer proppassat. Tots els que no es trobin en aquesta situació hauran de presentar-se immediatament, qualsevol que sigui el servei que prestin, i sempre que no es trobin exceptuats expressament per les corresponents Ordres ministerials o els que ho siguin per estar afectats per Indústries de Guerra.

Tercer. — Els que deixin de complir l'ordre d'incorporació, objecte de la present disposició, seran considerats facciosos amb totes les conseqüències d'aquesta declaració, i així mateix ho seran aquells que d'una forma o altra contribueixin a obstaculitzar, entorpir o demorar el compliment d'aquesta Ordre Circular, sigui la que es vulgui la qualitat i comesa que exerceixin.

Quart. — Els Alcaldes dels pobles de Catalunya seran responsables del compliment de la present Ordre Circular, dintre llur terme municipal.

Barcelona, 19 de maig del 1937. — El Conseller de Governació, Carles Martí i Feced.»

Del que se'n dona trasllat per a coneixement general i per al seu estricte compliment, per part de tots aquells a qui afecti l'Ordre.

Vilanova i La Geltrú, 22 de maig del 1937. — El President del Consell Municipal, Joan Recasens.

Casa de Sanitat i Assistència Social

SERVEIS DE BANYS

HORES: Matí, de 11 a 2. — Tarda, de 6 a 8.
Preu: 3 ptes.

Fóra d'aquestes hores, cal avisar oportunament.

Esforç infantil a favor dels Hospitals

Relació de noms dels simpàtics col·laboradors que han contribuït emplenant les guardioles que se'ls hi confià, per la qual cosa s'han fet mereixedors de què se'ls tingui presents amb l'efecte degut que son esforç significa.

ESCOLA LENIN

Suma anterior	Pessetes	707'40
Frencina Casamada i Falcó	3'05	
Paquita de la Rosa i Sánchez	5'10	
Francesca Carás	0'70	
Paquita Sánchez i Ferré	2'15	
Càndida Hernández	1'00	
Marina Usieto i Graells	1'50	
Càndida Sánchez i Ferré	1'90	
Josep Sánchez i Sánchez	3'20	
Marcela Guzman i Herrera	5'35	
Antoni Alcan i Sánchez	3'00	
Carme Vilanova	2'90	
Anna Sala	3'05	
Manuel Prats	3'50	
Maria Prats	3'30	
Núria Prats	3'65	
Teresa Vilanova	3'05	
Maria Mercè	2'60	
Rosa Mercadé	2'50	
Total	758'80	

Es elogiable la remarcable distinció que en aquest afer patentisen algunes escoles, per la qual cosa mereixen la felicitació del Departament de Cultura.

Esperem que tots els demés nois i noies, i llurs mestres i mestresses de totes les escoles, tindran igual interès per aconseguir que les guardioles siguin emplenades.

Socorro Rojo Internacional

COMITE COMARCAL

Donativos recibidos por este Comité:

31 relación

«El Globo»: dos calzoncillos punto niño.

Casa Riera: cinco camisetas joven.

Casa Anglada: seis pares calcetines niño.

Metálico:

Recadero Giró: su recado, 2'25 ptes.; Casa Prats, 2'50; «La Catalana», 2'50; Pastelería Plaza de la República, 2'50; Magdalena Culebras, 3'80. — Colecta, 83'25. — Casa Santacana, 5. — Joan Hurtós, 2'50. Total en esta relación, 104'30.

Socorros concedidos:

Vicente Alpañés, Gas, 22: corte camisa y alpargatas niño.

Andrés Cabrera, Bilbao, 1: alpargatas, pantalón y corte camisa niño.

Pedro Riojo, Bilbao, 1: alpargatas niño.

Luis y Juan Díaz, Nueva, 7: dos cortes camisa niño y una bata delantal para su hermanita María.

Juana Pons, Corominas, 11: corte bata mujer.

José Gómez, Tarragona, 4: zapatillas niño.

Francisca y Gregoria Gambi, García Hernández, 65: dos batas joven.

Petra Sánchez, Marqués, 5: corte bata mujer.

Carmen Olmedo, Mayor, 13: corte bata mujer y camisa niño.

Eulalia Ruiz, Pau Clarís, 26: corte bata mujer.

Francisca Aguilera, Nueva, 7: corte bata mujer.

Juan Yñigo, Pau Clarís, 26: jersey niño.

Luis y Juan Díaz, Nueva, 7: dos jerseys niño.

Visitación Sáez, Jaime Compte, 4: corte bata niña.

Ricardo Pajares, Rbla. Maciá, 36: camiseta joven.

Antonio y Martina Escribano, Fermín Galán, 33: alpargatas niño y corte bata mujer.

Cecilia Rubio, Fermín Galán, 33: Corte bata mujer.

Paulina Cerezo, Tarragona, 4: corte bata mujer; dos camisetas niño; bata-delantal niña.

Luisa Rincón, Fermín Galán, 33: corte bata mujer.

Juana Cadenas, Marqués, 5: jersey niño.

NOTA: Se necesita ropita de recién nacido.

EL COMITE

C. N. T.

A. I. T.

Sindicato Unico Ramo de Alimentación

(Sección Industria Gas. ronomica)

Se convoca a todos los afiliados a esta Sección a la Asamblea General extraordinaria que se celebrará mañana, lunes, a las cuatro y media de la tarde, en nuestro local social.

LA JUNTA

Dijo un filósofo: «La palabra le ha sido dada al hombre para ocultar su pensamiento».

Dijo un periodista: «Los periódicos se han inventado para que nadie se entere de lo que pasa».

Eso se dijo; claro está, pensando en ciertos periódicos y en ciertos políticos. Por ejemplo: los que nos hablan a diario de la «unidad» y de que no hay que pensar en «armisticios».

Màrtirs sense nom

A tots aquells que han fet ofrena de llur vida a l'altar sagrat de la pàtria i pels ideals de llibertat i justícia social.

Pugem una escaleta humil i senzilla, vuit, nou, deu graons; ens aturem davant d'una porta mig oberta; regna un silenci corpenador, solament és interromput pel voleiar d'una mosca i el plor d'un infant que des del carrer es sent acompanyat pel xisclet estrident d'una oreneta que amb el seu voleiar ratlla la immensitat del cel pur i blau. No gosem trucar, però la porta està entreoberta. Entrem i ens trobem davant d'un pis humil d'obers; quatre o cinc cadires al redós d'una taula al bell mig de la qual hi ha un gerro amb roses de color de sang; per les parets pengen retrats de família. Crèiem ésser sols, però la nostra vista esguarda sentada en un sofà, una dona que els seus cabells blancs denoten que és entrada a la vellesa; té el rostre solcat d'arrugues; en les faccions, a la vegada que altives i dolces, s'observa la petjada d'un recent dolor. Es treu el mocador dels ulls, plora. De sobte es senten passes a l'escala; algú puja. La nostra dona, al sentir aquestes passes tan sentides i conegudes, s'aixeca vers la porta, però en aquest moment entra — la porta era oberta — una donzella que es tira als braços d'ella; totes dues es posen a plorar i entremig de sanglots, la nou vinguda diu: Es veritat, mare? I la seva mare respon: Sí; és veritat. Pobre fill meu!... I s'estrenyen cada vegada més com si els dos cors es volguessin ajuntar en un de sol i poder ofegar els batecs de tristesa i dolor. Dels ulls negres de la filla surten dues llàgrimes que mullen el seu bell rostre per a caure sobre els cabells de color de piata de la seva dolça mareta...

En aquesta escena són els cors d'una mare i d'una germana, com en altres serà el cor d'un pare, germà, l'estimada o tal vegada d'uns fillets, que ploraran la pèrdua irreparable d'aquell qui després de lluitar jornades i més jornades, sota les inclemències del temps i moltes vegades sense poder saciar les necessitats més peremptòries del cos, lluny de les diversions de la reraguada; lluny també de la família i d'aquella terra que el va veure néixer, la llibertat de la qual amb son gest d'heroi defensa, i allà, lluny de tot això, ha caigut greument ferit sobre una terra per ell estranya, però que ajudarà a alliberar endut per la flama del seu ideal, i al caure ha sentit una basarda, una por a la mort, ell que tantes vegades l'havia desafiat, i s'aixeca amb un suprem esforç duent encara a la mà aquella arma que per ell era el company més íntim i l'espectador més consumat de les seves proeses; però dos o tres passes han estat suficients perquè caigués altra vegada com un cos sense vida, i al caure ha apretat el pit i ha enfonsat el rostre dintre aquella terra que l'ha acollit amb un goig inefable i que serà l'únic testimoni de la seva agonia i mort.

Per l'espai es sent el ranroneig d'una esquadrada d'aparells enemics; al sentir-los aixeca el rostre i els mira amb un to de menyspreu i de burla sarcàstica. Ara no cal que s'amagui de l'acció destructora d'aquests aparells, car la mort la té ben aprop. A pocs quilòmetres se sent el fragor de la lluita, les tampids del canó i l'incessant martelleig de l'ametralladora, segant vides i ben aprop seu es senten els crits de dolor dels que també han caigut, alguns per no aixecar-se mai, en aquesta lluita sagnant. Té el rostre desencaixat i lívid; dels seus llavis en surten els crits de Mare! Mare! Del pit li surt un rajolí de sang que cau sobre aquesta terra seca i aspra. Terra i sang. Es vol aixecar altra vegada, però no té forces i es revolca d'ací i d'allà com si es bolqués amb sa pròpia sang; torna a estar quiet, les parpelles ja no se li mouen, el cor li batega lentament, els ulls se li tornen vermells i dels llavis secs en surt un nom femení; els braços li reposen sobre el terreny; i cos de jove que antany fou fort i sà, ara fa un petit moviment després del qual queda quiet, inert, rígid, sense respiració i sense vida. És mort. Ha mort un heroi, un màrtir que ha fet el més gran sacrifici que es pot fer per un ideal, però en paga de tot això no tindrà ningú que l'hi clogui els ulls que esguarden fixament el cel cobert de núvols, i els llavis morencs.

Ha estat un heroi, un màrtir; però sense nom. El seu nom no passarà a les pàgines d'aquell llibre sagrat que tenen tots els pobles: la Història. El seu nom, la seva veu, el riure juvenil, el seu rostre i tot allò que d'espíritual tenia, només quedarà amb lletres de dolç record en el cor d'aquells que lluny d'ell el ploreu.

I és ací, a la nostra Pàtria, que es repeteix aquell fet de la Història d'uns homes, la majoria joves, que reguen amb la seva sang l'arbre sagrat de la llibertat, perquè sota el seu fullatge s'hi puguin esguardar aquells que s'allunyen dels raigs de sol de l'esclavatge i de l'opressió. Honor i honra a aquells que són herois de les seves gestes i màrtirs sense nom de la Pàtria.

MAGÍ SENDRA I DOMINGO

Vilanova i La Geltrú, maig de 1937.

CUANDO ELLOS LO DICEN!

A propósito del proyecto de libertad de cultos

«...España, ya en las redes de la masonería durante la monarquía liberal, ha pasado por la República socialista, con todas las consecuencias que España aún lamenta, pues estuvo a punto de hundirse la nación en manos del marxismo y la masonería; pero ahora nos encontramos en un momento tal vez más crítico todavía. El dilema que se presenta a España es este: o *anarquismo ateo o catolicismo social*. No le den vueltas los eternos componedores, aquí no hay término medio, la lucha ya se presenta más concreta entre dos grandes campos: de un lado las harpías, del otro las águilas; de un lado, el ateísmo disfrazado de comunismo, socialismo, izquierdismo, conglomerado en que caben masones y masonizantes, judíos y judaizantes, y de otro, catolicismo, *puro catolicismo*, en donde no pueden ni deben entrar cobardes, sino luchadores que estén decididos al sacrificio de sus bienes, de su persona, de todo cuanto sea temporal o terreno para defender la fe, la civilización, todo lo que constituye la base y el fundamento de la sociedad...»

Canónigo J. TUSQUETS

(Las sectas. Vol. VII, pág. 22. - Octubre 1933).

Camp d'Esports Municipal

Avui, diumenge, a les quatre en punt de la tarda, emocionant partit de futbol entre els primers equips,

F. C. MARTORELL

A. C. VILANOVA

Esportiu: Heus ací un encontre entre dos equips potents dintre la seva categoria, en el qual no pot mancar-hi la seva presència per a cooperar a una neta victòria del nostre Atlètic.

Equip que presentarà l'A. C. Vilanova: Figueres; Guinda, Guillamont; Carbonell, Pons, Arbalate; Contreras, Espinazo, Albet, Núñez, Torres.

Aficionats! Esportius! No hi manquen.

Avisos i notícies

DEPARTAMENT DE CULTURA

convoca al noi Jaume Ascó Fraire per a dimarts, de set a vuit del vespre, per tal de comunicar-li un assumpte que l'interessa.

ESFORÇ INFANTIL A FAVOR DELS HOSPITALS

Com signi que una nena va entregar una guardiola i no deixà dit son nom, no podem publicarlo. Per tant, prengem a l'afectada que ens el comuniqui.

AVIS

S'ha trobat un moneder a la Rambla amb certa quantitat. Per a recollir-lo, el que demostrí ésser el posseïdor que passi a dos quarts d'una d'aquest matí pel Jutjat Popular, Plaça de la República.

C. N. T. - A. I. T.

La Federació Local pone en conocimiento del que encuentre un carnet con el núm. 84 a nombre de Asunción Lleó Vila, del Sindicato Fabril y Textil, que lo entregue a esta Federación.

Imp. Virella i Soler, socialitzada. - Vilanova i La Geltrú

Casa de Sanitat i Assistència Social DE ESPERANTO

DONATIUS fets el dia 22 de maig:

Casa Pinyana, 1 litre de llet.
Lleteria Lleó, 1 litre de llet.
Granja Romagosa, 1 litre de llet.
Antoni Ubia, 2 litres de llet.
Granja Carreras, 2 litres de llet.
Victor Quintes, 5 pessetes.
Rosa Vilanova, 2 pessetes.
Dolors Padret, 2 pessetes.
Neus Muñoz, 2 pessetes.
Isabel Zapata, 2 pessetes.

A todos los amantes del progreso y de la evolución mundial, invito a que se abonen a «Vida Nueva», pues ha empezado a publicar las principales nociones del idioma auxiliar Esperanto, con su traducción en castellano, y recopilado del mejor diccionario.

Por el Grupo Esperantista,

Por la Esperanta Fako,

Salud.

FARTU